

Dosarul nr. 3ra-1726/18
nr. 3ra-80/19

Instanța de fond: judecătoria Centru, mun. Chișinău (jud: L. Barbos)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Bostan, V. Negru, A. Pahopol)

DECIZIE

20 februarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul:
judecătorii:

Valeriu Doagă
Iurie Bejenaru
Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Galina Stratulat

examinând recursul declarat de către Inspecția Financiară din cadrul Ministerului
Finanțelor al Republicii Moldova,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Inspectoratul General al
Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova împotriva Inspecției
Financiare din cadrul Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova cu privire la
anularea actului administrativ,

împotriva deciziei din 19 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins
cererea de apel depusă de Inspecția Financiară din cadrul Ministerului Finanțelor al
Republicii Moldova și s-a menținut hotărârea din 15 decembrie 2016 a Judecătoriei
Centru, mun. Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 13 mai 2016, Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne
(în continuare IGP al MAI) a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspecției
Financiare din cadrul Ministerului Finanțelor (în continuare Inspecția Financiară), prin
care a solicitat anularea prescripției nr. 27-04-04/466 din data de 05 aprilie 2016
privind înlăturarea iregularităților constatate în rezultatul inspectărilor financiare
tematice a activității economico – financiare a IGP al MAI. (f.d. 3-9, vol.I).

În motivarea acțiunii a indicat, că în urma inspectărilor financiare tematice a
activității economico-financiare a IGP al MAI și subdiviziunilor subordonate privind
corectitudinea retribuirii muncii angajaților IGP al MAI, pentru munca prestată peste
durata normală a timpului de muncă în perioada septembrie 2015 - februarie 2016,
efectuate de către Inspecția Financiară, s-au constatat iregularități.

Prin prescripția nr. 27-04-04/466 din data de 05 aprilie 2016 s-a solicitat de la IGP
al MAI să examineze rezultatele inspectării și să întreprindă măsuri pentru înlăturarea

iregularităților depistate și neadmiterea acestora pe viitor, întreprinderii măsurilor pentru recuperarea conform legislației în vigoare a cheltuielilor neîntemeiate în sumă totală de 6 226,1 mii lei - efectuate în legătură cu achitarea muncii suplimentare a angajaților IGP al MAI.

Nefiind de acord cu prescripția nr. 27-04-04/466 din data de 05 aprilie 2016, IGP al MAI a depus cerere prealabilă, prin care a solicitat anularea acesteia, prin scrisoarea nr. 27-12-04/602 din data de 03 mai 2016 Inspecția Financiară a refuzat în admiterea cererii prelabile.

În opinia reclamantului concluziile inspectorilor financiari, precum că polițiștii nu pot beneficia de compensarea orelor suplimentare din motiv că legislația în vigoare nu acordă asemenea drepturi, reținând drept temei prevederile Legii nr. 355 - XVI din 23 decembrie 2005 cu privire la sistemul de salarizare în sectorul bugetar și a Hotărârii Guvernului nr. 650 din 12 iunie 2006 cu privire la salarizarea militarilor, efectivului de trupă și corpului de comandă angajați în serviciul organelor apărării naționale, securității statului și ordinii publice, sunt neîntemeiate, ori activitatea Poliției este reglementată de Legea nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea Poliției și statutului polițistului, care presupune atragerea colaboratorilor poliției la munca suplimentară și dreptul acestora de a beneficia de o remunerație suplimentară sau de timp de odihnă suplimentar.

Reclamantul consideră, că modul de antrenare la muncă suplimentară și achitarea orelor suplimentare lucrate de către angajații IGP al MAI este strict reglementată de Codul Muncii și actele legislative speciale.

Astfel, IGP al MAI menționează, că nu pot fi reținute argumentele invocate în prescripție precum că retribuirea muncii funcționarilor publici cu statut special, sub incidența cărora se înscriu și polițiștii, este reglementată doar prin Legea nr. 355 din 23 decembrie 2005 cu privire la sistemul de salarizare în sectorul bugetar și Hotărârea Guvernului nr. 650 din 12 iunie 2006 privind salarizarea militarilor, efectivului de trupă și corpului de comandă angajați în serviciul organelor apărării naționale, securității statului și ordinii publice, întrucât din punct de vedere juridic, nu pot fi negate unele relații contractuale de muncă, la caz achitarea orelor suplimentare, din considerentul că nu sunt prevăzute în unele acte legislative de specialitate, dar sunt reglementate în alte acte legislative.

În opinia reclamantului Inspecția Financiară nu a ținut cont de faptul că în conformitate cu prevederile pct. 19 din Hotărârea Guvernului nr. 650 din 12 iunie 2006, MAI este investit cu dreptul de a stabili modul și regulile de achitare a altor drepturi bănești militarilor, efectivului de trupă și corpului de comandă în diverse cazuri de serviciu.

Astfel, MAI a emis ordinul nr. 168 din 17 iunie 2015 cu privire la aprobarea Regulamentului cu privire la modul de stabilire și achitare a drepturilor salariale, sporurilor, indemnizațiilor și compensațiilor angajaților cu statut special din MAI și ordinul nr. 158 din 08 iunie 2015 cu privire la aprobarea Regulamentului privind munca prestată peste durata normală a timpului de muncă de către angajații MAI, acte interne ce prevăd modalitatea de retribuire a muncii suplimentare.

Consideră reclamantul, că relevant prezentei spețe este și principiul de drept in dubio mitius sau semper in dubiis benigniora praeferenda, potrivit căruia în cazul

existenței dubiilor asupra soluției care urmează a fi dată, se va lua în vedere soluția cea mai favorabilă, iar soluția cea mai favorabilă, pe care de altfel o consideră corectă și legală, este cea de a achita angajaților poliției pentru munca prestată în ore suplimentare.

La data de 09 decembrie 2016 Inspekția Financiară a depus demers, prin care a solicitat încetarea procesului indicând, că prescripția este un act premergător, care stă la baza emiterii actului administrativ și nu poate constitui de sine stătător obiect al contenciosului administrativ. (f.d. 106-107,vol.I)

Judecătoria Centru, mun. Chișinău prin încheierea din data de 09 decembrie 2016 a respins demersul înaintat de către Inspekția Financiară cu reținerea cauzei civile spre examinare. (f.d. 119-120, vol.I)

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din data de 15 decembrie 2016 s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de către IGP al MAI, s-a anulat prescripția privind înlăturarea iregularităților constatate în rezultatul inspectărilor financiare tematice a activității economico-financiare a IGP al MAI și subdiviziunilor subordonate cu nr.27-04-04/466. (f.d. 129, 131-140)

Inspekția Financiară a contestat hotărârea primei instanțe, invocând că prescripția nr. 27-04-04/466 din data de 05 aprilie 2016 nu constituie act administrativ, fiind un act preparatoriu, nu poate fi contestat în instanța de judecată separat.

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din data de 17 octombrie 2017 a admis cererea de apel depusă de către Inspekția Financiară din cadrul Ministerului Finanțelor, a casat hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din data de 15 decembrie 2016, cu emiterea unei noi hotărâri sub formă de încheiere privind încetarea procesului, pe motiv că pricina nu urmează a fi judecată în procedura civilă. (220, 221-225, vol.I)

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la data de 04 decembrie 2017 IGP al MAI a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei recurate cu remiterea cauzei la rejudecare la instanța de apel, în alt complet de judecători. (f.d. 1-6, vol. II).

Prin decizia din 07 februarie 2018 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul declarat de către IGP al MAI, s-a casat decizia Curții de Apel Chișinău 17 octombrie 2017, cu remiterea cauzei la rejudecare la Curtea de Apel (f.d. 58-63, vol. II).

Prin decizia din 19 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Inspekția Financiară din cadrul Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova și s-a menținut hotărârea din 15 decembrie 2016 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău (f.d. 76-84, vol. II).

La 07 septembrie 2018, Inspekția Financiară din cadrul Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei din 19 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 15 decembrie 2016 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, cu pronunțarea unei noi hotărâri de încetare a procedurii în recurs (f.d. 98-103, vol. II).

În susținerea recursului a indicat că la caz, decizia instanței de apel este ilegală și neîntemeiată și care urmează a fi casată, pe motiv că nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată și s-a interpretat în mod eronat legea.

A indicat că instanța de apel la examinarea cauzei și-a formulat concluziile în mod arbitrar și contrar circumstanțelor cauzei.

A mai invocat recurentul încălcarea de către instanța ierarhic inferioară a prevederilor art. 118 al Codul de procedură civilă.

În rezultat, a relevat recurentul că instanța de apel s-a eschivat de la exercitarea obligației impusă prin lege, de înfăptuire a actului de justiție, a examinat superficial circumstanțele cauzei, nu a aplicat normele de drept material care trebuiau să fie aplicate, pronunțând o hotărâre neîntemeiată.

De asemenea, recurentul a subliniat că, în baza art. 26 alin. (2) a Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, instanța de contencios administrativ nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității actului administrativ și a operațiunilor administrative care au stat la baza emiterii acestuia.

La 17 decembrie 2018, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa participanților la proces copia cererii de recurs, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței (f.d.113, vol. II).

La 27 decembrie 2018, IGP al MAI a depus referință în care menționează că recursul declarat de către Inspecția Financiară din cadrul Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova, nu se încadrează în prevederile legale, motiv pentru care urmează a fi declarat inadmisibil (f.d. 115-121, vol.II).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul înaintat de către Inspecția Financiară din cadrul Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova, este declarat în termen, având în vedere faptul că, la dosar nu există probe care ar confirma faptul că recurentul ar fi recepționat decizia motivată din 19 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

Prin încheierea din 30 ianuarie 2019 a Curții Supreme de Justiție, recursul declarat de către Inspecția Financiară din cadrul Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova, a fost considerat admisibil și fără a se prejudicia fondul s-a dispus judecarea acestuia de către completul din 5 judecători.

În conformitate cu art. 441 Cod de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

În conformitate cu art. 444 Cod de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea deciziei instanței de apel din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) Cod de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi probe.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și, după caz, hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

După cum denotă actele cauzei, IGP al MAI a contestat în instanța de judecată în procedura contenciosului administrativ prescripția Inspecției Financiare nr. 27-04-04/466 din data de 05 aprilie 2016 privind înlăturarea iregularităților constatate în rezultatul inspecțiilor financiare tematice a activității economico – financiare a IGP al MAI, fiind în dezacord cu constatările Inspecției în partea salarizării colaboratorilor de poliție.

Astfel, prin prescripția contestată, Inspecția Financiară din cadrul Ministerului Finanțelor a solicitat IGP al MAI, examinarea rezultatelor inspecției și îndeplinirea măsurilor necesare pentru înlăturarea iregularităților depistate și neadmiterea acestora pe viitor, respectarea prevederilor art. 8 din Legea nr. 229 din 23 septembrie 2010 privind controlul financiar public intern, referitor la elaborarea și implementarea procedurilor managementului financiar și control, asigurarea studierii, cunoașterii și aplicării de către personalul implicat în managementul financiar a legislației ce reglementează activitatea economico-financiară, întreprinderea măsurilor rezultative pentru recuperarea, conform legislației în vigoare, a cheltuielilor neîntemeiate în sumă totală de 6 226,1 mii lei –efectuate în legătură cu achitarea muncii suplimentare.

La fel, s-a stabilit că, IGP al MAI la 15 aprilie 2016 a depus o cerere prealabilă la Inspecția Financiară din cadrul Ministerului Finanțelor, solicitând anularea pct. 1 al Prescripției prin care Inspecția Financiară a solicitat întreprinderea măsurilor rezultative pentru recuperarea, conform legislației în vigoare, a cheltuielilor neîntemeiate în sumă totală de 6 226,1 de lei (f.d. 15-19, vol. I).

Iar, prin răspunsul nr. 27-12-04/602 din 03 mai 2016, Inspecția Financiară din cadrul Ministerului Finanțelor a indicat că, ținând cont, că la cererea prealabilă înaintată nu a fost prezentat nici un document suplimentar, prin care s-ar combate cele constatate de Inspecția Financiară în cadrul inspecțiilor efectuate, precum și că nu s-a indicat nici un act legislativ care ar fi fost încălcat la emiterea prescripției vizate, cererea urmează a fi respinsă ca nejustificată (f.d. 20-21, vol. I).

Fiind investită cu judecarea speței în cauză, prima instanță a ajuns la concluzia admiterii cererii de chemare în judecată depusă de către IGP al MAI cu privire la anularea prescripției nr. 27-04-04/466 din data de 05 aprilie 2016 privind înlăturarea iregularităților constatate în rezultatul inspecțiilor financiare tematice a activității economico – financiare a IGP al MAI, a constatat că prescripția Inspecției Financiare este act administrativ, adoptat neîntemeiat și a dispus anularea ei (f.d. 129, 131-140, vol. I).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din data de 17 octombrie 2017 s-a admis cererea de apel depusă de către Inspecția Financiară, s-a casat hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din data de 15 decembrie 2016, cu emiterea unei noi hotărâri sub formă de încheiere prin care s-a încetat procesul, pe motiv că pricina nu urmează a fi judecată în procedura civilă. Pentru a pronunța această hotărâre instanța de apel a reținut, în esență, că prescripția Inspecției Financiare nu constituie act administrativ în sensul art. 3 al Legii contenciosului administrativ (f.d. 220, 221-225, vol. I).

Prin decizia din 07 februarie 2018 a Curții Supreme de Justiție a fost admis recursul declarat de către IGP al MAI, s-a casat decizia Curții de Apel Chișinău 17 octombrie 2017, cu remiterea cauzei la rejudecare la Curtea de Apel Chișinău (f.d. 58-63, vol. II)

Judecând apelul declarat de către Inspekția Financiară, Curtea de Apel Chișinău a respins apelul declarat de către Inspekția Financiară din cadrul Ministerului Finanțelor și a menținut hotărârea din 15 decembrie 2016 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău (f.d. 75, 76-84, vol. II).

Pentru a decide astfel, Curtea de Apel Chișinău având la bază prevederile art. 14, 16 alin. (2), 25 alin. (1) și 26 alin. (1) ale Legii contenciosului administrativ, art. 36 al Legii nr. 320 cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului, art. 4 alin. (1) al Legii salarizării și art. 64 alin. (2) și 106 ale Codul muncii, a reținut că acțiunile IGP al MAI în vederea efectuării remunerației suplimentare a salariaților, a fost întreprinse în strictă concordanță cu prevederile legale relevante la caz și cu respectarea procedurii prevăzute în acest sens.

Astfel, Colegiul a conchis că, prescripția emisă de către Inspekția Financiară din cadrul Ministerului Finanțelor nr. 24-04-04/466 din 05 mai 2016 reprezintă un act administrativ ilegal, motiv din care, urmează a fi reținută drept întemeiată și legală soluția instanței de fond privind temeinicia acțiunii înaintate de IGP al MAI și anularea actului administrativ contestat.

De asemenea, Curtea de Apel Chișinău a considerat întemeiate cerințele IGP al MAI de a fi anulată prescripției nr. 27-04-04/466 din data de 05 aprilie 2016 privind înlăturarea iregularităților constatate în rezultatul inspectărilor financiare tematice a activității economico – financiare a IGP al MAI, or, reieșind din circumstanțele cauzei și probele anexate se atestă că de către Inspekția Financiară din cadrul Ministerului Finanțelor au fost interpretate eronat normele de drept.

În susținerea opiniei enunțate instanța de recurs reține prevederile art. 1 alin. (2), 16 alin. (1) și art. 26 alin. (1) lit. a) ale Legii contenciosului administrativ nr. 739 din 10 februarie 2000, care reglementează că, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrativ și nu este mulțumită de răspunsul primit la cererea prealabilă sau nu a primit niciun răspuns în termenul prevăzut de lege, este în drept să sesizeze instanța de contencios administrativ competentă pentru anularea, în tot sau în parte, a actului respectiv și repararea pagubei cauzate. Actul administrativ contestat poate fi anulat, în tot sau în parte, în cazul în care, este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii.

În conformitate cu art. 2 al Legii contenciosului administrativ nr. 739 din 10 februarie 2000, act administrativ constituie manifestarea juridică unilaterală de voință, cu caracter normativ sau individual, din partea unei autorități publice în vederea organizării executării sau executării în concret a legii. Actului administrativ, în sensul prezentei legi, este asimilat contractul administrativ, precum și nesoluționarea în termenul legal a unei cereri.

Potrivit art. 25 alin. (1) al Legii contenciosului administrativ nr. 739 din 10 februarie 2000, judecând acțiunea, instanța de contencios administrativ adoptă una din următoarele hotărâri: respinge acțiunea ca fiind nefondată sau depusă cu încălcarea termenului de prescripție; admite acțiunea și anulează, în tot sau în parte, actul administrativ sau obligă pârâtul să emită actul administrativ cerut de reclamant ori să elibereze un certificat, o adeverință sau oricare alt înscris, ori să înlătore încălcările pe care le-a comis, precum și dispune adjudecarea în contul reclamantului a despăgubirilor pentru întârzierea executării hotărârii; admite acțiunea și constată

circumstanțele care justifică suspendarea activității consiliului local sau a consiliului raional, după caz.

Incidente la caz, sunt și prevederile art. 4 alin. (1) și (3) al Legii salarizării nr. 847 din 14 februarie 2002, în sistemul tarifar și sistemele netarifare salariul include salariul de bază (salariul tarifar, salariul funcției), salariul suplimentar (adaosurile și sporurile la salariul de bază) și alte plăți de stimulare și compensare.

Salariul suplimentar reprezintă o recompensă pentru munca peste normele stabilite, pentru muncă eficientă și inventivitate și pentru condiții deosebite de muncă. El include adaosurile și sporurile la salariul de bază, alte plăți garantate și premii curente, care se stabilesc în conformitate cu rezultatele obținute, condițiile de muncă concrete, iar în unele cazuri prevăzute de legislație – și luându-se în considerare vechimea în muncă.

În speță, prezintă relevanță și dispozițiile speciale a art. 36 alin. (3) și (4) din Legea cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr.320 din 27 decembrie 2012 (în vigoare la momentul emiterii actului administrativ contestat) care statuează că, în caz de necesitate, polițiștii sînt obligați să se prezinte la serviciu în baza dispoziției în formă scrisă, iar în cazuri de urgență, și a dispoziției verbale, a conducerii subdiviziunii de Poliție, pentru exercitarea atribuțiilor de serviciu, în afara orelor de program stabilite, inclusiv pe timp de noapte, în zile de odihnă, de sărbătoare nelucrătoare în legătură cu interesele de serviciu sau în alte situații temeinic justificate, astfel încît să se asigure și continuitatea serviciului și restabilirea capacității de muncă.

În cazurile prevăzute la alin.(3), polițistul beneficiază, la alegere, de remunerare suplimentară sau de timp de odihnă suplimentar în modul stabilit de legislație.

În conformitate cu prevederile art. 2 alin. (1) și art. 30 alin. (1) al Legii privind sistemul de salarizare în sectorul bugetar nr. 355 din 23 decembrie 2005 (în vigoare la momentul emiterii actului administrativ contestat), salariile personalului din unitățile bugetare prevăzute la art.1 (cu excepția persoanelor care dețin funcții de demnitate publică) cuprind: a) salariul de bază (salariul tarifar, salariul funcției) care se stabilește în raport cu răspunderea și complexitatea sarcinilor, precum și cu nivelul de pregătire necesar funcției ocupate; b) adaosuri, sporuri și suplimente la salariul de bază cu titlu de stimulare sau compensare; c) premii pentru rezultatele activității curente, precum și un premiu conform rezultatelor activității anuale a unității bugetare.

Conducătorilor unităților bugetare li se acordă dreptul de a stabili, din contul și în limitele fondului de salarizare, suplimente de plată: a) pentru cumularea de profesii sau funcții, extinderea zonelor de deservire sau sporirea volumului lucrărilor executate; b) pentru executarea unor servicii suplimentare lucrului de bază și a obligațiilor unui lucrător temporar absent; c) pentru munca prestată în timp de noapte; d) pentru zi de muncă cu program divizat în două părți; e) pentru conducerea unei brigăzi sau echipe; precum și f) alte suplimente cu caracter stimulator și de compensare specifice unor domenii aparte de activitate.

Prin noțiunea de salariu, prevăzută la art. 128 al Codului muncii, se înțelege ca orice recompensă sau câștig evaluat în bani, plătit salariatului de către angajator în temeiul contractului individual de muncă, pentru munca prestată sau care urmează a fi prestată.

În cazul salarizării în condiții speciale, Codul muncii, la art. 157, prevede că în cazul retribuirii muncii pe unitate de timp, munca suplimentară (art.104), pentru primele

două ore, se retribue în mărime de cel puțin 1,5 salarii de bază stabilite salariatului pe unitate de timp, iar pentru orele următoare – cel puțin în mărime dublă.

Totodată, în conformitate cu art. 64 alin. (2) Codul muncii (în vigoare la data înaintării acțiunii), salariații nu pot renunța la drepturile ce le sînt recunoscute prin prezentul cod. Orice înțelegere prin care se urmărește renunțarea la drepturile recunoscute salariaților sau limitarea acestora este nulă.

În conformitate cu prevederile art. 106 din Codul muncii, angajatorul este obligat să țină, în modul stabilit, evidența timpului de muncă prestat efectiv de fiecare salariat, inclusiv a muncii suplimentare, a muncii prestate în zilele de repaus și în zilele de sărbătoare nelucrătoare.

Astfel, luând în considerație prevederile enunțate supra, precum și materialele cercetate, se atestă că, dreptul de remunerație suplimentară în muncă, constituie o garanție de salarizare recunoscută de legiuitorul național prin reglementări exprese, sus reiterate.

La acest segment, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție mai evidențiază că, remunerarea muncii suplimentare reprezintă o garanție de salarizare distinctă de alte adaosuri.

Respectiv, la caz, instanța de recurs accentuează că, remunerarea muncii salariaților a fost efectuată în strictă conformitate cu prevederile legale și, în consecință, prescripția pentru înlăturarea iregularităților constatate în rezultatul inspectărilor financiare tematice a activității economico-financiare a IGP al MAI și a subdiviziunilor subordonate nr. 27-04-04/466 din 05 mai 2016 reprezintă un act administrativ ilegal și urmează a fi anulat integral.

Mai mult, nu pot fi reținute argumentele Inspecției Financiare din cadrul Ministerului Finanțelor precum că Ministerul Afacerilor Interne contrar prevederilor art. 35 alin. (5) și art. 41 ale Legii nr. 355 din 23 decembrie 2005 ar fi emis ordinul MAI nr. 168 din 17 iunie 2015 cu privire la aprobarea Regulamentului cu privire la modul de stabilire și achitare a drepturilor salariale, sporurilor, indemnizațiilor și compensațiilor angajaților cu statut special din Ministerul Afacerilor Interne și ordinul MAI nr. 158 din 08 iunie 2015 cu privire la aprobarea Regulamentului privind munca prestată peste durata normală a timpului de muncă de către angajații Ministerului Afacerilor Interne, iar IGP al MAI nejustificat a efectuat plăți pentru munca suplimentară.

Nu pot fi reținute și se resping argumentele recurentului precum că, adaosurile de care beneficiază angajații poliției ar compensa neachitarea plăților pentru munca prestată peste durata normală a timpului de muncă, or adaosurile respective sunt acordate pentru specificul activității și nicidecum pentru munca suplimentară prestată, mai mult că, în acord cu art. 31 alin. (2) din Legea salarizării nr. 847 din 14 februarie 2002, se interzic rețineri din mijloacele câștigate de salariat în favoarea angajatorului sau altor persoane juridice și fizice, precum și orice alte rețineri neprevăzute de legislație.

În această ordine de idei, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău, justificat a aplicat speței prevederile legislației naționale relevante, ulterior verificării multe-aspectuale a tuturor circumstanțelor speței în coraport cu constatările instanței a cărei soluție este supusă controlului judecătoresc și a dispus menținerea

hotărârii din 15 decembrie 2016 a Judecătorei Centru, mun. Chișinău prin care a fost dispusă anularea prescripției nr. 27-04-04/466 din data de 05 aprilie 2016 privind înlăturarea iregularităților constatate în rezultatul inspectărilor financiare tematice a activității economico – financiare a IGP al MAI.

Prin urmare, celelalte apărări ale recurentului formulate în recurs, la fel, sunt neîntemeiate și sunt expuse asupra circumstanțelor, cărora le-a fost dată o apreciere corectă și nefiind stabilite încălcări.

Concluzionând, instanța de recurs conchide că decizia recurată este adoptată în limitele competenței, cu aplicarea corectă a legii materiale care guvernează raportul juridic litigios, iar în cadrul judecării cauzei au fost create condiții obiective participanților la proces, întru realizarea drepturilor sale procedurale.

Mai mult că aceste argumente nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Față de cele ce preced și având în vedere faptul că decizia instanței de apel este întemeiată și legală, iar criticele formulate în recurs sunt nejustificate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține decizia instanței de apel.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, art. 445 alin. (3), Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de Inspekția Financiară din cadrul Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova.

Se menține decizia din 19 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova împotriva Inspekției Financiare din cadrul Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova cu privire la anularea actului administrativ.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul:

Valeriu Doagă

judecătorii:

Iurie Bejenaru

Dumitru Mardari

Mariana Pitic

Galina Stratulat